

عنوان مقاله:

تاثیر خویشاوند سالاری بر عملکرد سازمانی با نقش میانجی مدیریت منابع انسانی در وزارت ورزش و جوانان

محل انتشار:

دوفصلنامه مدیریت منابع انسانی در ورزش، دوره 9، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

شیرین زردشتیان - استادیار مدیریت ورزشی، دانشگاه رازی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، کرمانشاه، ایران

معصومه بهرامی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، دانشگاه رازی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از انجام تحقیق تعیین میزان اثر خویشاوند سالاری بر عملکرد سازمانی با نقش میانجی مدیریت منابع انسانی در میان کارکنان وزارت ورزش و جوانان بود. پژوهش حاضر از نوع توصیفی پیمایشی و مبتنی بر مدل معادلات ساختاری (SEM) می باشد. روش شناسی: جامعه آماری پژوهش شامل کلیه مدیران و کارکنان وزارت ورزش و جوانان کشور در سال ۱۳۹۹ می باشد که در ۲۶۳ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. ابزار مورد استفاده در این پژوهش شامل پرسشنامه های استاندارد خویشاوندسالاری (پارتی بازی) عبدالله (۱۹۹۱)، عملکرد سازمانی هرسی و گلداسمیت (۲۰۰۳) و مدیریت منابع انسانی بامبرگر و مشولم (۲۰۰۰) میباشد که روایی صوری و محتوایی آن با نظر اساتید مدیریت ورزشی تایید شد و پایایی آن نیز با روش آلفای کرونباخ با ۹۳ صدم مورد تایید قرار گرفت. تجزیه و تحلیل داده ها نیز به کمک نرم افزار SPSS و ایموس نسخه ۲۴ انجام شده است. یافته ها: نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که بین تمامی متغیرها همبستگی مثبت و معنادار بالایی وجود دارد. همچنین نتایج تحلیل معادلات ساختاری نشان داد که تمامی مسیرهای پیشنهادی پژوهش دارای اثر معناداری میباشد که در این میان، خویشاوند سالاری بر مدیریت منابع انسانی با به ضریب تاثیر ۳۴ درصد، خویشاوند سالاری بر عملکرد سازمانی، ۴۱ درصد و مدیریت منابع انسانی بر عملکرد سازمانی، ۵۳ درصد میباشد. نتیجه گیری: با توجه به یافته های پژوهش حاضر پیشنهاد می شود، با جلوگیری از خویشاوندسالاری و پارتی بازی برای جذب کارکنان در یک سازمان، شرایط را برای افزایش تعهد سازمانی، افزایش اعتماد به نفس در کارکنان و اصلاح فرهنگ سازمانی محیا سازند.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: اعتماد، خویشاوند سالاری، فرهنگ سازمانی، ورزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1445765>

